

МОТИВИ към Присъда № 14/01.08.2023г., постановена по нох дело № 327/2023 г. по описа на ОС-Разград, съдия-докладчик Лазар Мичев

Окръжна прокуратура – Разград е повдигнала обвинение срещу В. А. А. и същият е предаден на съд за престъпление по чл. 304а, предл. 1 и предл. 3 вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1, предл. 1 от НК, за това, че на на 19.07.2023г. в село ***, обл. Разград, предложил и направил опит да даде подкуп - пари в размер на 50 лева - 1бр. банкнота с номинал от 50 лева със сериен № БФ6110975 на полицейски органи - младши инспектор М.М.А.- младши автоконтрольор II степен в Участък Завет към РУ - Кубрат при ОДМВР-Разград и младши инспектор М.Р.И.- полицаи в група “Охранителна полиция” към РУ Кубрат при ОДМВР -Разград, за да не извършат действие по служба - да не му извършат проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта с техническо средство “Алкотест дрегер 7510“ с фабр. № ARNJ - 0017 съгласно разпоредбите на чл. 30, ал. 1, т. 5 от ЗМВР-Контролна дейност се осъществява от органите на МВР в случаите, определени със закон, чрез проверки за спазване на правилата за движение по пътищата, на водачите на моторни превозни средства;

чл. 2, ал.1 , чл. 3, ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, а именно:

-При извършване на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози проверяваното лице е длъжно да изпълнява точно дадените му от контролните органи по Закона за движението по пътищата разпореждания и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление;

-При извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, като изпълнителното деяние, даване на подкуп е недовършено и не са настъпили исканите от дееца общественно-опасни последици по независещи от волята му причини.

ПО ПРОЦЕДУРАТА

След образуване на делото по служебно взето от съда решение беше насрочено съдебно заседание за предварително изслушване на страните, на основание чл. 370, ал. 1 от НПК.

В съдебно заседание от страна на подсъдимия и неговия защитник също беше направено искане за предварително изслушване по реда на чл. 371, т. 2 от НПК, като подсъдимият направи признание на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласи да не бъдат събирани доказателства по тези факти, а събраните от досъдебното производство доказателства да бъдат ползвани при постановяване на

присъдата.

Съдът намери искането за допустимо и съобразено с разпоредбите на чл. 372, ал. 3 и 4 от НПК, поради което производството по делото протече именно по реда, указан в глава двадесет и седма от НПК.

На основание чл. 372, ал. 4 от НПК, съдът, след като установи, че самопризнанието се подкрепя от събраните на ДП доказателства, с определение обяви, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

В хода на проведеното съкратено съдебно съдебното следствие, на основание чл. 373, ал. 2, вр. с чл. 372, ал. 4 от НПК не се извърши разпит на подсъдимия и на свидетелите.

В съдебно заседание прокурорът поддържа обвинението със същата правна квалификация на деянието. Счита, че обвинението е доказано по несъмнен и безспорен начин от събраните по делото доказателства. Пледира към съда наказанието на подсъдимия да бъде определено в размер на една година лишаване от свобода, като след редукцията по чл. 58а, ал. 1 от НК да бъде наложено наказание лишаване от свобода за срок от осем месеца и глоба в размер на 500 лева. Изпълнението на така определеното наказание да бъде отложено за изпитателен срок от три години, на основание чл. 66, ал. 1 от НК.

Защитникът на подсъдимия адв. Сезгин Вели иска, след като същия бъде признат за виновен по възведеното му обвинение, да му бъде наложено наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, чиато изтърпяване да бъде отложено за изпитателен срок и да не бъде налагано кумулативното наказание глоба.

Подсъдимият В. А. А. в лично изявления заявява, че поддържа становището на защитника си.

В последната си дума подсъдимият изразява съжаление за стореното.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите и съображенията на страните, намира за установено следното:

ПО ФАКТИТЕ

Подсъдимият В. А. А. е роден на ***, с постоянен/настоящ адрес в ***, български гражданин, с основно образование, безработен, разведен, неосъждан, ЕГН *****.

Свидетелят М.Р.И. - полицаи в група „Охранителна полиция“ към РУ-Кубрат при ОДМВР- Разград е назначен в системата на МВР със заповед № 330з-3329/12.12.2019 год. на длъжност младши инспектор, каквато длъжност заемал и към дата на деянието.

Свидетелят М.М.А. - младши автоконтрольор I степен в участък - Завет към РУ- Кубрат при ОДМВР- Разград е назначен в системата на МВР със заповед № 330з-1477/20.06.2023 год. на длъжност младши инспектор, каквато длъжност заема към момента на деянието.

В качеството си на полицейски служители двамата свидетели имали типова длъжностна характеристика, според която в кръга на служебните им задължения влизали тези по предотвратяване и пресичане нарушения по пътищата и обществения ред, както и да издават фишове и да съставят актове за установяване на административни нарушения /АУАН/ за нарушения по Закона за движение по пътищата.

На 19.07.2023 год. свидетелите И. и А. били назначени в наряд за времето от 20:30 часа до 08:30 часа на следващия ден, като осъществявали контрол на пътното движение на територията на Община Кубрат.

Малко след като застъпили на смяна те получили обаждане от дежурен ОДЧ да отидат в село *** по сигнал от мъж, на който бил нанесен побой и който се намирал пред лечебницата на селото.

Със служебния си автомобил свидетелите се отправили в указаната посока. На мястото те установили паркиран лек автомобил – “****” с рег. № ***, зад волана на който седял мъж. След като се представили те поканили лицето да отвори вратата и да им представи документите си за самоличност. Установили самоличността на лицето -В. А. А. от село ***. Попитали го какво се е случило, и той им отговорил, че не е викал полиция а спешна помощ, тъй като бил паднал от велосипед.

Полицейските служители му снели писмено сведение, в което той заявил, че не желае помощ от полицията. Тъй като подсъдимият А. лъхал силно на алкохол, свидетелят А. го попитал дали той е управлявал автомобила от дома си до лечебницата. Подсъдимият отговорил, че той управлявал автомобила и спрял там да чака екип на спешна помощ. Свидетелите му заявили, че няма право да управлява след употреба на алкохол и той им казал, че знае това. Тогава свидетелят А. му обяснил, че ще му бъде извършена проба за алкохол, след като сам е заявил, че е управлявал автомобила. В този момент подсъдимият А. бръкнал в джоба на панталоните си и извадил портмоне. От там той извадил банкнота с номинал 50 лева и казал на полицейските служители “вземете ги тези пари момчета, за да не ме изпробвате за алкохол и да си затворите очите за това, че съм управлявал, след като съм пил“. След като свидетелите не взели банкнотата подсъдимият А. я оставил на предния капак на служебния им автомобил. Свидетелите му заявили, че това което върши е предлагане на подкуп и обвиняемия им казал, че знае това. Отново ги помолил да не му извършват проба, а да го оставят да се прибира.

Свидателят А. извършил проверка на подсъдимия с техническо средство “Алкотест дрегер 7510“ с фабр. № ARNJ - 0017, като цифровата индикация отчела 1,54 промила алкохол в издишания въздух. След това свидетелите уведомили дежурния за случая.

На мястото пристигнала следствено-оперативна група и бил извършен оглед, с което започнало бързо производство.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

За да постанови присъдата си, съдът прие за несъмнено установена именно описаната по-горе фактическа обстановка. Самопризнанието на

подсъдимия по фактите от обстоятелствената част на обвинителния акт се подкрепя от всички събрани в хода на воденото бързо производство доказателства: Гласни доказателства - показанията на свидетелите И. и А., както и обясненията на подсъдимия; Писмени доказателства и доказателствени средства - протокол за оглед на местопроизшествието, ведно с фотоалбум, Удостоверение от ОДМВР-Разград относно служебното качество на двамата полицейски служители и длъжностните им характеристики, копие от поименен месечен график за изпълнение на ППД гр. Кубрат за месец юли 2023 год., резултати от измервания с техническо средство "Алкотест дрегер 7510" с фабр. № ARNJ – 0017, фиш за извършен медицински преглед, протокол за доброволно предаване, справка за нарушител/водач, справка за съдимост, характеристична справка, декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, заповед за задържане на лице.

Събраните по делото доказателства установяват една непротиворечива фактическа обстановка, изложена във внесенния обвинителен акт, поддържана и от прокурора в съдебно заседание. Така посочените доказателства в своята съвкупност категорично подкрепят признанието на подсъдимия по фактите, като мотивират възприемането им в онази пълнота и категоричност, която води до изискуемия от закона несъмнен правен извод за съставомерност на престъпното деяние, неговото авторство в лицето на подсъдимия и вина.

Съдът намира, че провеждането на производство по реда на диференцираната процедура по глава 27 от НПК в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК не го освобождава от задължението да посочи кои доказателства подкрепят направеното от подсъдимия самопризнание, поради което се налага кратък анализ на същите.

Относно времето и мястото на реализиране на престъплението, признанието на подсъдимия се подкрепя както от показанията на разпитани по делото свидетели, така и от изготвения протокол за оглед на местопроизшествие с фотоалбум и вещественото доказателство.

Фактът на управление на моторното превозно средство от страна на подсъдимия А. същата вечер и на същото място се установява от обясненията на самия подсъдим, който заявил това на двамата полицейски служители. Състоянието на подсъдимия след употреба на алкохол също се установява от показанията на двамата полицейски служители. От тези доказателства се установяват и причините поради които полицейските служители са предприели действия за проверка на подсъдимия с техническо средство относно установяване на концентрацията на алкохол в издишания от него въздух. Резултатите от извършеното проверка на посочената дата и час се установяват от приложения документ с резултати за конкретното техническо средство. Съдът кредитира гласните доказателства като обективни, последователни и намиращи се във взаимовръзка с останалите доказателства. Признанието на подсъдимия, че именно за да не му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване концентрацията на алкохол в издишания от него въздух, предложил, а след това и поставил върху капака на

служебния автомобил процесната банкнота с номинал от 50 лева се доказва от показанията на двамата свидетели, а така също от изготвения в последствие протокол за оглед на местопроизшествието с фотоалбум и вещественото доказателство. Изявлението на подсъдимия под формата на предложение, придружено с оставянето на банкнотата са били възприети и от двамата полицейски служители /видно от показанията им/. Именно по този начин подсъдимият е демонстрирал предназначението на сумата и към двамата полицейски служители и афиширал насрещните си от това действие очаквания от страна на служителите.

По делото не е спорно, че на същата дата и място двамата полицейски служители са изпълнявали задълженията си по длъжностна характеристика и поименен месечен график за изпълнение на ППД гр. Кубрат за месец юли 2023 год.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

Съобразявайки изложеното по-горе, съдът намира, че с деянието си подсъдимият В. А. А. е осъществил от обективна и субективна страна състав на престъпление “подкуп“ по смисъла на чл. 304а, предл. 1 и предл. 3 вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1, предл. 1 от НК.

От обективна страна подсъдимият на посочената дата и място е предложил, а след това и оставил на предния капак на служебния автомобил на свидетелите И. и А. една банкнота с номинал от 50 български лева със сериен № БФ6110975, описана в протокола за оглед на местопроизшествие. Банкнотата е била предназначена и за двамата полицейски служители, за да не бъде извършена проверка с техническо средство за установяване концентрацията на алкохол в издишания от подсъдимия въздух. Предложението на подсъдимия било недвусмислено афиширано от него чрез адресиране на съпътстващите това му изявление с думите “вземете ги тези пари момчета, за да не ме изпробвате за алкохол и да си затворите очите за това, че съм управлявал, след като съм пил“. След бездействието на двамата полицейски служители подсъдимият оставил банкнотата на капака на служебния автомобил, като впоследствие тя паднала на земята. След оставянето на банкнотата на капака на служебния автомобил полицейските служители заявили на подсъдимия, че извършва престъпление, на което той заявил, че знае това и отново настоял да не му бъде извършвана проверка и да бъде оставен да се прибере. Реакцията на полицейските служители била да докладват на ОДЧ за случващото се. Това означава, че служителите не приели предоставения им дар, като незабавно предприели действия по уведомяване на съответните органи за извършеното от подсъдимия деяние.

Съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, полицейски орган са органите на Главна дирекция “Национална полиция“, на Областните Дирекции на МВР и др.

В качеството си на полицейски служители двамата свидетели имали типови длъжностни характеристики, според които в кръга на служебните им задължения било стриктно да следят за законосъобразното прилагане на административно-наказателните мерки. И двамата са имали качеството на

полицейски орган в момента на извършване на деянието и в този момент са изпълнявали служебните си задължения. С даването на банкнотата на стойност 50 лева подсъдимият е целял да ги мотивира да не предприемат съответните действия, които същите са били длъжни да предприемат по служба съгласно разпоредбите на чл. 30, ал. 1, т. 5 от ЗМВР и чл. 2, ал. 1, чл. 3, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, а именно да не му извършат проверка с техническо средство за установяване концентрацията на алкохол в издишания от него въздух.

Отказът на полицейските служители да приемат от дадената от подсъдимия банкнота от 50 лева квалифицира изпълнителното деяние даване на подкуп като опит, тъй като същото останало недовършено без да са настъпили исканите от подсъдимия обществено-опасни последици по независещи от волята му причини.

От субективна страна престъплението е извършено при пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал общественоопасния характер на извършеното, предвиждал е общественоопасните последици и е искал настъпването им.

ПО НАКАЗАНИЕТО

За да наложи на подсъдимия справедливо наказание и съобразно разпоредбата на чл. 373, ал. 2 от НПК, съдът прецени следното:

От една страна като смекчаващи обстоятелства се отчетоха данните за личността на подсъдимия – добри характеристични данни и здравословни проблеми, видно от приложената характеристична справка и от изявлението му в съдебно заседание, неосъждан, видно от справката за съдимост, направеното самопризнание още пред полицейските служители, че той е управлявал автомобила и изразеното съжаление, като осъзнаване на извършеното.

Отегчаващи вината обстоятелства не бяха констатирани.

Съдът прие, че събраните данни не водят до извод за висока степен на обществена опасност на дееца. Признанието на подсъдимия по фактите от обвинителния акт е взето предвид от законодателя при регламентиране на процедурата по чл. 371, т. 2 от НПК, но следва да се отчете съдействието, което подсъдимият е оказал още на досъдебното производство, спомогнало значително за бързото разкриване на престъплението. Това обстоятелство несъмнено следва да бъде отчетено допълнително в негова полза, съобразно ТР 1/2009 г. ОСНК ВКС.

Що се касае до корупционната цена, тя е такава, каквато подсъдимият е преценил, че има възможност в конкретния казус да плати. От друга страна, престъплението по чл. 304а НК не е с имуществен характер и размерът на предложената облага не би могъл сам по себе си да повлияе в решаваща степен нивото на укоримост на извършеното.

Изпълнителното деяние даване на подкуп останало недовършено без да са настъпили исканите от подсъдимия обществено-опасни последици по

независещи от волята му причини.

За осъществяването от подсъдимия Зафиров деяние по чл. 304а, предл. , и предл. 3, вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1, предл. 1 от НК, законодателят е предвидил две кумулативни наказания - лишаване от свобода до десет години и глоба до петнадесет хиляди лева.

При съвкупна преценка на имащите отношение към индивидуализиране на наказанието обстоятелства, съдът прие за справедливо наказание лишаване от свобода девет месеца, което след приложение на разпоредбата на чл. 58а вр. с чл. 373, ал. 2 от НПК, съдът редуцира до шест месеца лишаване от свобода.

Съдът, като съобрази разпоредбата на чл. 47, ал. 1 от НК, съобразно която размера на глобата се съобразява с имотното състояние, с доходите и семейните задължения на дееца и размера не може да бъде по-малък от 100 лв., съдът наложи и кумулативното наказание глоба в размер на 200.00 лв.

Съдът намери, че изпълнението на така наложеното наказание от шест месеца лишаване от свобода следва да бъде отложено за изпитателен срок от три години, при наличието на всички предпоставки за това по чл. 66, ал. 1 от НК.

На основание чл. 307а от НК съдът отне в полза на държавата предмета на престъплението - пари в размер на 50.00 лв., / 1 бр. банкнота с номинал 50 български лева със сериен № БФ6110975 /.

По изложените мотиви съдът постанови присъдата си.

Съдия: